

1 / 8

2 / 8

தசரத் மான் ஜியோ இவையெதையும் பொருட்படாத தவில்லை. ""நான் என்ன செய்தனே எனபது மக்களாக குத்தறியும்.. இந்த அரசாங்கம் என்னதை தண்பிக்க நின்றதை தால் அதற்கு நான் அஞ்சவும் இல்லை. அவர்கள் விராது கொடும்பார்கள் என்று நான் ஏங்கவும் இல்லை. என உயிர் இருக்கும் வரையில் இந்தக் கிராமத்தின் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடும்படவனே. அவ்வளவுதான்" அவரது உளியில் பட்டாத தறித்த பாறையைத் துக்களவைப் போலவோ, மிகவும் அலட்சியமாகத் தறித்து விழுகின்றன சொற்கள்.

Written by
Saturday, 27 October 2007 07:28 -

மாண் னியின் உளி பட் டுத் தநெித் துப் பிளந் து கிடக் கும் அந் தக் கற பாற னை ஓர்
நினைவுச் சின் னம் . மரணத் துக் குப் பின் னும் அந் த மாவீ ரன னை மதிக்கத் தவறிய இந் த
அரசின் இரக் கமற் ற இதயத் துக் கு இது நினைவுச் சின் னம் அதில் எந் த ஐயமும்
இல் லை.

அதே நேரத்தில் 22 ஆண்டுகள் ஒரு மலையோடு தன்னந்தனியனாக ஒரு மனிதன் மோதிக் கொண்டிருக்க, அதனை வடிக் கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த இந்தச் சமீபத்தின் பாறையை விஞ்சும் "மன உறுதி"க் கும் இதுதான் நின்வைச்சின்னம்.

உணவும் தண்ணீரும், உளியும் சூத்தியலும் வழங்கினார்கள் மக்கள். உண்மதான். ஆனால் அவற்றைத் தவிர வேறு எதையும் அந்தப் பாதையால் பயனடையப் போகும் மக்கள் அவருக்கு வழங்கியிருக்க முடியாதா? தசரத மான்ஜியுடன் கைகோர்த்திருக்க முடியாதா? மலையைப் பிளந்து பாதையைத் திறந்து காட்டிய அந்தத் துருணம் வரலாறு "இவன் மட்டினல்ல வீரன்" என்னும் உண்மையை அந்த மக்களால் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லையா? இந்தக் களேவிகளுக்கு விடை காண எண்ணும் போது நடுநடுங்குகிறது.

நபற்றாண்டுகளாய் ப்புதுப்பிக்கப்பட்டும் அபிமபைப் புத்தியும், சாதுரியமான விதிவாதமும், கபடம் கலந்த கருணையும் சயெலின்மயையில் பிறந்த இரக்கமும், அம்மணமான காரியவாதமும் சரேந்த கலவையால் உருவாக் கப்பட்டிருக்கிறது மக்களின் "புறக்கணிப்பு" என்னும் பாறை. இந்தப் பாறையை உளியும் சூத்தியலும் கொண்டு பிளக்க முடியாது. கரகைக் கட்டும்மே முடியும் என்ற உண்மையை உணர்ந்து வதைத் திருந்த அந்த எளிய மனிதனின் அறிவனை எண்ணும் போது வடெகம் வருகிறது.

Written by
Saturday, 27 October 2007 07:28 -

விவரக் கணக்களால் துளக்க முடியாமல் நம்மில் இறுகியிருக்கும் எதிரிகளின் வலிமை குறித்த மலபைப் படை, அந்தக் கிழவனின் கை உளி எழுப்பிய இசை, அநாயாசமாகத் துளக்கத் துச்செல்கிறது.

மக்கள் மீது கொண்ட காதலில் தோய்ந்து தன் இளமையைக் கொண்டாடிய அந்தக் கிழவனின் வாழ்க்கை, நம் இளைஞர்களுக்காக காதலைப் புதிதாய்க் கற்றுக் கொடுக்கிறது.

ஒரு பாறை, ஒரு உளி, ஒரு சூத் தியல் , ஒரு கிழவன் ஒரு வாழ்க்கை. பீ காரின் சூட்டரிக் கும் வயிலில் , எலும்பைத் துளக்கும் நள ளிரவின் குளிர் . அந்த உளியின் ஓசை, தொலைவில் ஒலிக்கும் அவலக் குரலாய் நம் மன ஈர்க்கிறது. நெருங்க நெருங்க கனத்துக் கவியும் சோக இசையாய் அழுத்துகிறது. அந்தக் கணமே ஒரு அறகைப் வலாய் மாறி நம் மனச் சயலுக்கு இழுக்கிறது. தவேதங்களின் இதயத் தை இளக்கி, கருணையைப் பிழிந்தெடுத்த அந்தக் கிழவனின் ஆவி மலெல்ல நம் மன ஆட்கொள்ளத் தொடங்குகிறது.

• சூரியன் •